

28 Απριλίου 2016

Όσιος Σοφιανός: Ένας ζωντανός και σήμερα Άγιος, που χαρίζει απλόχερα τη χάρη του

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1XMGG5u>]

Στις 26 Νοεμβρίου, ημέρα της εορτής του Αγίου, ενώ ήμουν στο χώρο εργασίας μου, δέχθηκα ένα απρόσμενο τηλεφώνημα από τον κ. Αριστοτέλη ο οποίος μου ανακοίνωσε ότι αργά το απόγευμα ο π. Νεκτάριος θα επισκεπτόταν το σπίτι μου φέρνοντας μαζί του τα τίμια λείψανα του Οσίου. Η συγκίνησή μου ήταν απερίγραπτη! Ετοίμασα τα απαραίτητα για την υποδοχή του Αγίου, φτιάχνοντας ανάμεσα σε άλλα και ένα στεφάνι από λουλούδια, στο οποίο θα ετοποθετείτο του λείψανο του αγίου Σοφιανού. Τα άτομα, που ειδοποίησα ήταν πολύ λίγα, αλλά όχι τυχαία, όπως διαπίστωσα στη συνέχεια.

Η ώρα της άφιξης του Αγίου έφθασε και η συγκίνηση όλων ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπά μας. Αφού έλαβε από την τοπική εκκλησιαστική αρχή ευλογία ο π. Νεκτάριος, τελέσαμε τον Αγιασμό και παράλληλα προσκυνήσαμε το ιερό λείψανο, το οποίο έδειχνε περισσότερο πορφυρό από την προηγούμενη ημέρα, δίνοντας την βεβαιότητα ότι ζεστό και ζωντανό αίμα κυκλοφορεί στο χέρι του Αγίου. Ένας εκ των παρευρισκομένων, ο αστυνομικός κ. Μιχάλης κράτησε την λειψανοθήκη στα χέρια του, προσευχόμενος θερμά στον Άγιο, και ένωσε τόση ζέστη και φλόγα να εξέρχεται από εκείνο, ώστε δεν μπορούσε να κρατήσει άλλο το άγιο λείψανο. Και είπε: «Πάρτε το, διότι πύρωσε σε μεγάλο βαθμό και δεν έχω την δύναμη να το κρατήσω άλλο. Με έκαψε!» Τόσο ζωντανός είναι ο Άγιος και σήμερα, χαρίζοντας σε όλους απλόχερα την θεία χάρη του! Ζωντανός εν ζωή αγωνιζόμενος για την διαφύλαξη τον χριστιανικών μαζών της Ηπείρου από τους μουσουλμάνους, ζωντανός και σήμερα σε όλη την οικουμένη. Τόσο επίκαιρος είναι ο αγώνας του και τα θαύματά του!

Όλοι με δάκρυα στα μάτια αποχαιρετήσαμε το άγιο λείψανο και προσευχηθήκαμε να αξιωθούμε να επισκεφθούμε τον Ιστορικό Οίκο του οσιοθέντος Χριστοφόρου Παπουλάκου στον χωρίο Άρμπουνα των Καλαβρύτων, όπου φυλάσσεται, για να το προσκυνήσουμε. Στις καρδιές μας όμως έμεινε η πνευματική πύρωση του Αγίου Πνεύματος, μέσα από την πρεσβεία του αγίου Σοφιανού, που από τότε αποτελεί πλέον τον φύλακα Άγιό μας. Σε αυτόν προστρέχουμε και παρακαλούμε με θέρμη

και ταπεινότητα για όλα όσα μας απασχολούν, για να ενδυναμώσει την πίστην μας και να μας διαφυλάξει από τις σύγχρονες σειρήνες και τους εξισλαμισμούς. Όπως σημειώνει ο ηπειρώτης λόγιος Ιωάννης Λαμπρίδης, «οι Οθωμανοί εθεώρουν και εσέβοντο τον Επίσκοπον τούτον ως Άγιον διά τε τους χρηστούς και αγίους αυτού τρόπους και διά το εξής γεγονός. Απωλέσθη ποτέ νεανίδος οθωμανίδος φέσιον υπό φλωρίων κεκαλυμμένον, όπερ μετά πολλάς έρευνας και ανακρίσεις άνευρεν ο αρχιερεύς ούτος εντός φωλεάς πελαργού. Εθεωρήθη δε τούτο ως θαύμα του αγνού και ευσεβούς τούτου Επισκόπου παρά των Οθωμανών» (βλ. Ιωαν. Λαμπρίδου, Ηπειρωτικά Μελετήματα, Εκδ. ΕΗΜ, Ιωάννινα 1971, σσ. 15-16, σημ. 1).

Θέλοντας να κρατήσουμε την χάρη του σημειοφόρου Αγίου στο σπίτι μας, δεν είχαμε χαλάσει το στεφάνι, στο οποίο αποτέθηκε το άγιο λείψανό του. Και η χάρη του Αγίου μας δόθηκε για άλλη μία φορά απλόχερα! Τα λουλούδια για δεκαπέντε ημέρες διατηρήθηκαν από μόνα τους αμάραντα, όπως ακριβώς την πρώτη ημέρα, που φτιάχθηκε το στεφάνι! Τηλεφωνήσαμε στον π. Νεκτάριο, για να του πούμε ότι τα λουλούδια παραμένουν αμάραντα και μας είπε, όταν αρχίσουν να ξεραίνονται, να τα καπνίσουμε (θυμιατίσουμε) ως ευλογία. Πράγματι τα τοποθετήσαμε στην τaráτσα ώστε από τον ήλιο να ξεραθούν, όμως το θαυμαστό σημείο επιμένει, δεν αποσυντίθενται και διατηρούνται σαν να κοιμούνται, διατηρώντας το χρώμα τους και την σύνθεσή τους. Τα βάζουμε σε πλαστικό σακουλάκι και να δίνουμε ευλογία και στα χέρια πιστών ευωδιάζουν. Μάλιστα δώσαμε και σε έναν ευλαβέστατο και πατερικότατο Πανιερώτατο Αρχιερέα της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου, ο οποίος αφού αφαίρεσε το καπέλο του, ασπάστηκε το άνθος και είπε ότι πράγματι είναι σαν να είναι ζωντανό άνθος τριαντάφυλλου σε νάρκη. Τότε το έβαλε πάνω του ως ευλογία. Πραγματικά ο Όσιος είναι ένα από τα μυρίπνοα άνθη του Παραδείσου.

Ω ολοζώντανε άγιε και ομολογητά ιεράρχα της Ηπείρου, Σοφιανέ σημειόφρε! Πόση παρρησία έχεις στα ουράνια στρώματα του Παραδείσου! Και πόσο απλόχερά μας χάρισες τα θαύματά σου στον οίκο μας και στο μαρτυρικό νησί μας! Πρέσβευε στον Κύριο και για μας τους αμαρτωλούς.

Ευχή και στόχος όλων μας είναι η επανέκδοση του βιβλίου με τον βίο και τις Ακολουθίες του αγίου Σοφιανού, ώστε να μπορέσουν ακόμη περισσότεροι χριστιανοί να τον γνωρίσουν και να επικαλούνται με πίστη και ευλάβεια τον μεγάλο αυτόν Άγιο της Ορθοδοξίας μας!

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Νεκταρίου Ν. Πέττα, Προέδρου του μη κερδοσκοπικού Ινστιτούτου «Χριστόφορος Παπουλάκος», «ο Όσιος Σοφιανός, Επίσκοπος Δρυϊνουπόλεως και Αργυροκάστρου, Ο Σημειοφόρος († 26-11-1711) και η Πολυτσάνη Πωγωνίου», Β΄ Έκδοσις, σελ. 9-16, Αθήνα 2009, Ινστιτούτον Χριστόφορος Παπουλάκος.

<http://bitly.com/1pIGjgQ>